

vit mihi haud levem', non enim capere possum quid ex sententia
 ipsius sit caro? an forte an membrorum ossiumque carne vestito-
 rum nervisque connexorum adornata compages, qvæ Spiritui &
 animæ sic opponitur ut velut incompletum abs anima permeet-
 tur ac perficiatur & sic certè cor ipsum membris necessariò
 adscribetur. Rectius meo quidem iudicio hi faciunt, qvi cum
 Glassio Philolog. sacr. ed. rec. p. 1428. docent, quod cum *Spiritus*
 & carnis sit oppositio, per carnem corruptus homo per peccatum & quævis
 mala opera; per Spiritum vero donum regenerationis Sp. S. vel quod
 unum idemque est, ipse homo regenitus intelligatur Joh. III. 6. Confert
 B. Glassius ibidem loca Rom. VIII. 1. 2. 10. 14. 16. Gal. V. 17. VI. 8.
 &c. Hac autem ratione Hi, qvos Spiritus regit, delectantur
 lege Dei secundum interiorem hominem Rom. VII. 22. & in ipsis
 propter fidem in Christum nulla actualis est condemnatio
 Róm. VIII. 1. qvi potius sunt & manent *Templum Sp. S. & Christi*,
 non ut cor tantum & portio ista carnis, qvæ vitam propagat in
 sanguine residentem, sed potius totus homo regenitus,
 qvi perficitur cum omnibus suis potentius rationalibus. Hic
 autem Regenitus homo, qvi est *Templum & habitaculum totius*
Sacrae Trinitatis, ex dispensatione Jesu Christi, (qvi alias
 sufficientissima tantaque satisfactione redemit hominem, ut, si
 placuisset ipso, in pristinam paradisi quin cœli felicitatem
 actu restituí non tantum potuisset, sed & debuisse) experitur,
 adhuc *spirituales & in spiritualibus hostes* Vid. Eph. VI. 12. sentit
 etenim exteriorem in membris legem, qvæ repugnat legi mentis &
 captivat ipsum legem peccati Rom. VII. 23. imo circumforaneus
 internalis circumambulat velut rugiens leo & querit ut devoret.
 I. Petr. V. 8. Non contra disputari potest, quod vel in ipsis regen-
 itis sit ἐμπόρα ἀμαρτία Rom. VIII. 7. & quod cor & totum ho-
 minem omni conspurcat fœditate, atrocique molimine mu-
 niatur contra eundem, velut tyrannus liberis etiam homini-
 bus Regibus item & principibus insultans; Unde & qvam
 justissimè dicuntur οὐ ποτέ τὴν ἀμαρτίαν non quod se-
 met ipsos vendiderint sub peccatum exemplo Regis Achab i. Reg.
 XXI. 20 & 25. & sic servi ac mancipia istius facti sunt Rom. VI.